

Gouden Pet leuk voor jong en oud

Robert Toret

Leiden * Van het Closingtown Orchestra en het oriëntaalse Marak tot 4xniks, Rot op Juh! en Jazztosteron. Alleen al de line-up verraadt de diversiteit aan bands en artiesten bij De Gouden Pet, het straatmuzikantenconcours dat gisteren voor de 28ste keer in de Leidse binnenstad gehouden werd. Aan een tafeltje op het terras van De Twee Spiegheles genieten de Voorschotense vrienden Thijs en Ivo van een biertje én de muziek, terwijl hun partners trots hun pasgeboren kroost showen aan vriendinnen die net arriveren. Juul slaapt en krijgt maar weinig van het gebeuren mee, maar Siem zwaait vrolijk met zijn armpjes en lijkt de 'teksten in moerstaal' van Kees Faessens Rolwagensteeg wel te kunnen waarderen. Het kwartet ziet zichzelf als een soort missionarissen. „Wij brengen in de vergetelheid geraakte oud-Hollandsche liedjes weer onder de aandacht.” Het is voor de toeschouwers even schakelen: vlak daarvoor brachten Bianca Castafiore en haar gezelschap nog sfeervolle, zoetgevooisde, melodieuze popliedjes en Kees & Co worden op hun beurt weer moeiteloos afgelost door Dizzy Fingers en hun zigeunermuziek met een hoog 'tokkelghalte'.

In het gebied rond de Burcht en de Hooglandse Kerk treden in totaal 34 acts op zeventien verschillende locaties op. De dansers die volgens het programmaboekje 'een onvergetelijke indruk zullen achterlaten', schitteren door afwezigheid. „We kregen maar vijftig euro reiskostenvergoeding en zij moeten uit Enschede komen”, legt de geboren en getogen Leidenaar uit. Ieder voordeel heeft zijn nadeel, want zo leidt niets af van waar het werkelijk om gaat. En dat klinkt niet slecht, vindt ook John Val, die

Uitslag

Dizzy Fingers sleepte de publieksprijs van 500 euro binnen. The Buskin' Belters mochten de juryprijs (500 euro) in ontvangst nemen en The Sunshine Soldiers wonnen de originaliteitsprijs (200 euro).

graag gehoor geeft aan het verzoek om voor een tientje een cd af te nemen. „Ik luister normaal niet naar klassiek, maar dit kan ik wel waarderen. Die jongelui staan hier toch belangeloos. Als ik met een klein gebaar iets terug kan doen. Ik ben een trouwe Gouden Pet-ganger. Met de peurbakkentocht heb ik niks. Vroeger wel. Toen hadden ze meer bandjes. Nu is het veel commerciëler en varen vooral bedrijven mee. Ik heb zelf ooit nog op een boot gestaan, met een Afrikaanse slagwerkgroep. Daarmee hebben we trouwens ook nog een keer meegedaan aan De Gouden Pet. Maar dan heb je het over zeker twintig jaar geleden hoor.”

Toen zat Marije waarschijnlijk nog in de luiers. De Leidse werkt in Meneer Jansen hard aan haar afstuderen, maar raakt betoverd door de klanken van Hillebrand die inmiddels voor de deur staat, en gunt zichzelf een korte break. „Wat een baas is dit, buiten op zijn piano.” Zelf geniet de man uit Monster ook met volle teugen. „Ik maak pas een paar jaar straatmuziek. Den Haag lag voor mij het meest voor de hand, maar daar hebben ze het verboden omdat ze het onderscheid tussen straatmuzikanten en bedelaars niet kunnen maken. Sindsdien wijk ik naar Leiden uit, waar ik op zaterdag vaak op de Haarlemmerstraat sta. Dit is zo puur, spontaan en ongedwongen.”